

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

20 juni 2005

VERZOEKSCHRIFT

**over bouwvergunningen van algemeen belang ingediend door een privaatrechtelijk persoon
en de toepassing van het decreet inzake publiek-private samenwerking (PPS)**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij
en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door mevrouw Joke Schauvliege en de heer Pieter Huybrechts**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert.

Vaste leden:

de heren Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heren Wim Van Dijk, Frans Wymeersch;

mevrouw Hilde Crevits, de heer Erik Matthijs, de dames Tinne Rombouts, Joke Schauvliege;

de heer Karlos Callens, mevrouw Stern Demeulenaere, de heer Patrick Lachaert;

de heren Jos Bex, Bart Martens, André Van Nieuwkerke.

Plaatsvervangers:

de dames Agnes Bruyninckx, Katleen Martens, de heer Felix Strackx, mevrouw Gerda Van Steenberge, de heer John Vrancken;

de heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goeij, de heren Frans Peeters, Jan Verfaillie;

de heer Jean-Marie Dedecker, mevrouw Dominique Guns, de heer Paul Wille;

de heren Herman Lauwers, Jacky Maes, Ludo Sannen.

Toegevoegde leden:

de heer Rudi Daems;

de heer Mark Demesmaeker.

INHOUD

	Blz.
1. Procedure	4
2. Inhoud van het verzoekschrift.....	4
3. Bespreking van het verzoekschrift.....	4
4. Conclusie	4
Bijlage: Antwoord van de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.....	5

DAMES EN HEREN,

1. Procedure

Het verzoekschrift van de heer Eric Joris over bouwvergunningen van algemeen belang ingediend door een privaatrechtelijk persoon en de toepassing van het decreet inzake publiek-private samenwerking (PPS) werd ingediend op 31 januari 2005 en ontvankelijk bevonden op 14 februari 2005. De Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed besprak het verzoekschrift op 14 april en 26 mei 2005.

2. Inhoud van het verzoekschrift

Het verzoekschrift handelt over een bouw aanvraag voor het uitbreiden van het Copernicusgebouw in Antwerpen. De verzoeker vraagt het Vlaams Parlement een onderzoek in te stellen naar (1) de wijze waarop een privaatrechterlijk rechtspersoon zich kan beroepen op artikel 127 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening voor het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning; (2) de correcte naleving van het decreet betreffende publiek-private samenwerking (PPS) inzake de uitbreiding van het Copernicusgebouw te Antwerpen; (3) de vereiste informatie over een PPS die geleverd moet worden naar aanleiding van een vergunningsaanvraag; (4) de gevolgen van het verstrekken van bedrieglijke informatie in een vergunningsaanvraag.

3. Bespreking van het verzoekschrift

De Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed besliste op 14 april 2005 het standpunt van de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, te vragen over het verzoekschrift.

De heer *Patrick Lachaert*, commissievoorzitter, wijst in de commissievergadering van 14 april 2005 de leden van de commissie erop dat de minister al heeft geantwoord op schriftelijke vragen

van mevrouw Vogels en mevrouw Berx over de aanvraag voor uitbreiding van het Copernicusgebouw. De antwoorden bevatten een antwoord op de meeste vragen van de verzoeker. Belangrijk is dat de bouw aanvraag op 11 oktober 2004 door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar onontvankelijk werd bevonden en teruggezonden. Naast procedurele redenen oordeelde de ambtenaar dat met betrekking tot het ingediende dossier de toepassing van artikel 127 niet éénduidig kon worden verantwoord. Er moet dus een nieuw aanvraagdossier worden ingediend. Uit het antwoord van de minister blijkt ook dat het advies van de Vlaamse bouwmeester wel degelijk werd gevraagd. Het advies was ongunstig.

Op 6 mei 2005 maakte de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, zijn standpunt schriftelijk over (zie bijlage).

In de commissievergadering van 26 mei 2005 stelt de heer *Frans Wymeersch*, waarnemend voorzitter, voor om het antwoord van de minister te beschouwen als conclusie bij het verzoekschrift.

4. Conclusie

De commissie beslist unaniem het standpunt van de minister (zie bijlage) te beschouwen als conclusie bij het verzoekschrift.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Joke SCHAUVLIEGE
Pieter HUYBRECHTS

Patrick LACHAERT

BIJLAGE:

Antwoord van de heer Dirk Van Mechelen,
Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

Vlaamse regering
**Kabinet van de Vlaamse minister
 van Financiën en Begroting
 en Ruimtelijke Ordening**

Phoenixgebouw, Koning Albert II-laan, 19 – 11de verd., 1210 Brussel
 Tel. (02)552.67.11 - Fax (02)552.67. 41
 E-mail: kabinet.vanmechelen@vlaanderen.be

De heer Patrick Lachaert,
 Voorzitter van de Commissie voor Leefmilieu en Natuur,
 Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
 en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
 Vlaams Parlement
 1011 Brussel

uw kenmerk
 -
 vragen naar / e-mail
 arch. lic. Carl De Coster
Carl.DeCoster@Vlaanderen.be

ons kenmerk
 --
 telefoonnummer
 02/552.67.11

bijlagen
 --
 datum

Geachte Voorzitter,

Betreft: verzoekschrift ‘Bouwvergunningen van algemeen belang ingediend door een
 privaatrechterlijke rechtspersoon en de toepassing van het decreet betreffende publiek-
 private samenwerking’ van dhr. E. Joris

In opvolging van uw verzoek naar aanleiding van de commissievergadering d.d. 14 april '05 tot het
 bekomen van een schriftelijk advies inzake het in rubriek vermeld verzoekschrift kan in u in
 antwoord op de driedelige vraagstelling vervat in betreffend verzoekschrift, dewelke betrekking
 betrekking heeft op het beleidsdomein ruimtelijke ordening, meedelen wat volgt:

vraag 1: ***Kan een persoon zonder contractuele verbondenheid met de overheid een aanvraag
 indienen ten behoeve van het algemeen belang?***

Luidens artikel 127 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei
 1999 (DRO), meermaals gewijzigd, wordt de aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning
 ingediend en de beslissing genomen door de Vlaamse regering of de gewestelijke stedenbouwkundig
 ambtenaar als de aanvrager een publiekrechtelijke rechtspersoon is of wanneer de aanvraag
 betrekking heeft op werken, handelingen of wijzigingen van algemeen belang die zo zijn
 aangewezen overeenkomstig artikel 103 van het DRO.

Krachtens dit artikel 103, § 1, eerste lid van het DRO, bepaalt de Vlaamse regering de lijst van de
 werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang waarvoor de bijzondere
 vergunningsprocedure van artikel 127 geldt. Overeenkomstig artikel 2, 7° van het Besluit van de
 Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de werken, handelingen of wijzigingen van
algemeen belang en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester, dienen o.m. als
 werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang te worden beschouwd, deze die
 betrekking hebben op : “7° de gebouwen opgericht voor het gebruik of de uitbating door de
 overheid of in opdracht ervan.”

Uit wat voorafgaat blijkt dat het voldoende is dat gebouwen worden opgericht voor het gebruik of de uitbating door de overheid, ongeacht wie de opdrachtgever voor de werken is, om als werk van algemeen belang te worden beschouwd.

Bij de beoordeling van concrete aanvragen waarbij de aanvrager een privaatrechtelijke persoon is hangt bijgevolg veel af van de concrete elementen die aan het dossier toegevoegd zijn om de procedure overeenkomstig artikel 127 van het DRO te verantwoorden. In sommige gevallen is een contract tussen de overheid en de privaatrechtelijke persoon daadwerkelijk vereist al was het maar om de uitbating van het gebouw door de overheid, na de oprichting ervan, te kunnen staven.

In betreffend dossier werd, naar verluidt, een aanvraag ingediend door de THV KAIROS – GL GROUP INTERNATIONAL voor de realisatie van de uitbreiding van het VAC Antwerpen naar het Predikherenklooster. Het was blijkbaar de bedoeling van de aanvrager om zijn eigendom “VAC Antwerpen” en de aanpalende eigendom “Predikherenklooster” in één geheel te integreren en om het geheel, nadat de uitbreiding is gerealiseerd, door de Vlaamse Gemeenschap in gebruik te laten nemen. De Vlaamse regering besliste op 11 juni 2004 namelijk dat voor de verdere uitwerking van betreffend project geopteerd kan worden voor verder onderzoek naar een mogelijke contractuele PPS-formule.

Met betrekking tot het ingediende dossier blijkt evenwel niet éénduidig dat de gebouwen zullen worden opgericht ‘in opdracht van de overheid’ en het is ook niet zeker of de gebouwen, na de realisatie ervan, ‘effectief zullen worden gebruikt’ door de overheid, vermits hierover nog geen beslissing werd genomen door de Vlaamse regering. Het enige dat men uit het dossier kan afleiden is dat het schijnbaar de bedoeling is om de gebouwen na uitbreiding, uitsluitend door de overheid (i.c. het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap) te laten gebruiken.

Hoewel het, overeenkomstig voormeld artikel 2, 7°, voldoende is dat de gebouwen opgericht worden voor het gebruik of de uitbating door de overheid, ongeacht wie de opdrachtgever voor de werken is, is de loutere bewering dat het de bedoeling is om de gebouwen te laten gebruiken door de Vlaamse Gemeenschap niet voldoende als juridische verantwoording voor de behandeling van de aanvraag overeenkomstig artikel 127 DRO.

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar concludeerde dan ook dat m.b.t. het ingediende dossier de toepassing van artikel 127 DRO op dat ogenblik niet éénduidig kon worden verantwoord en verzocht de aanvrager om op basis van een aangevuld en volledig dossier een duidelijk standpunt in te nemen en dit te verwerken in een juridisch draagkrachtig document voor toepassing artikel 127 DRO.

Op 11 oktober 2004 werd de aanvraag mede omwille van andere procedurele redenen dan ook onontvankelijk bevonden.

vraag 2: *Wat zijn de gevolgen van een vergunningsaanvraag die berust op foutieve gegevens die door de aanvrager werden verstrekt? Is het toelaatbaar dat dit gebeurt in het kader van een aanvraag die zich beroept op het algemeen belang?*

Volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State kan het ontbreken van essentiële gegevens in een aanvraagdossier, tot onwettigheid van de vergunning leiden, al is het maar omdat een overheid die door het ontbreken van belangrijke stukken, niet met de nodige kennis van zaken over de aanvraag kan beslissen en aldus onzorgvuldig handelt. Het ontbreken van andere, niet essentiële gegevens, of de onnauwkeurigheid van deze gegevens, kan slechts tot de nietigheid van de vergunning leiden wanneer blijkt dat de overheid werd misleid of haar werd belet om zich met kennis van zaken over de aanvraag uit te spreken, zodat de aanvraag is aangetast door een determinerende vergissing.¹

In betreffend aanvraagdossier heeft de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar op 11 oktober 2004 geoordeeld dat in het ingediende dossier informatie ontbrak waardoor hij niet in de mogelijkheid was om op een zorgvuldige manier over de vergunbaarheid van de aanvraag te beslissen. Het betrof gebreken die niet konden worden goedge maakt in de loop van de vergunningsprocedure. De aanvrager werd hiervan schriftelijk op de hoogte gebracht. Het aanvraagdossier werd omwille van onvolledigheid en onontvankelijk teruggestuurd.

Verder wordt in het verzoekschrift van dhr. Joris gesteld dat het betreffend dossier een aantal onvolmaaktheden bevat die door de bevoegde overheid niet zijn opgemerkt en die meer specifiek betrekking hebben op navolgende elementen:

- de aanvrager geeft zich uit als eigenaar van de gronden, alhoewel hij geen eigenaar is;
- door dubbelzinnigheid inzake de gegevens m.b.t. de oppervlakte lijkt het alsof het voorafgaand advies van de Vlaamse bouwmeester niet vereist is;
- de aanvrager laat uitschijnen in de begeleidende nota dat hij d.m.v. een PPS verbonden is met de Vlaamse Gemeenschap.

Feit is dat, zoals reeds werd gesteld, de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar wel degelijk gebreken heeft opgemerkt die de vergunbaarheid van de aanvraag in de weg stonden. Het is inderdaad correct dat door de bevoegde overheid niet alle bovengenoemde gebreken in ogeschouw werden genomen om de simpele reden dat ze niet essentieel waren voor de stedenbouwkundige evaluatie en vergunbaarheid van de aanvraag.

Zo werd in het schrijven dat op 11 oktober 2004 gericht werd aan de aanvrager en dat betrekking had op de onvolledigheid en onontvankelijkheid van het ingediende dossier, niets opgemerkt over het feit dat de aanvrager niet de eigenaar is van de gronden waarop de aanvraag betrekking heeft. Dit is ook niet essentieel voor de vergunbaarheid van de aanvraag. Een stedenbouwkundige vergunning is namelijk eerder verbonden met haar object, het uit te voeren werk, dan met de persoon aan wie ze wordt verleend. Bovendien verhindert het feit dat de stedenbouwkundige vergunning aan een welbepaalde persoon werd verleend niet dat de vergunde constructie naderhand aan anderen wordt overgedragen.² Een stedenbouwkundige vergunning kan bovendien ook voor de uitvoering van het werk en binnen de termijn van haar geldigheidsduur worden overgedragen.³

¹ zie bijvoorbeeld R.v.St., Vercruysse, nr. 25 813

² uit handboek ruimtelijke ordening en stedenbouw, B. Hubeau en W. Vandevyvere, editors, pg. Pg 522, 6 - zie bijvoorbeeld Gent, 26 april 1996, C.D.P.K 1997, 151.

³ uit handboek ruimtelijke ordening en stedenbouw, B. Hubeau en W. Vandevyvere, editors, pg. Pg 522, 6 - o.a. M BOES, "De notariële verkoopakte in verband met de wetgeving op de ruimtelijke ordening en met de wet van 9 juli 1971 tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen"

Ook al is de aanvrager op het moment van de aanvraag geen eigenaar van de betreffende grond, dan sluit het vergunnen van de aanvraag niet uit dat hij ondertussen eigenaar wordt en de stedenbouwkundige vergunning kan uitvoeren.

Anderzijds werd in het schrijven van 11 oktober 2004 gericht aan de aanvrager wel degelijk melding gemaakt van het feit dat voor de ingediende aanvraag een vooroverleg met of een advies van de Vlaamse bouwmeester vereist is maar dat in het dossier elk document ontbrak waaruit dergelijk vooroverleg of ingewonnen advies blijkt. Het desbetreffende besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 bepaalt immers onder artikel 4 §2: *“de aanvrager dient de volgende vragen tot stedenbouwkundige vergunning, bedoeld in artikel 127, §1 van het decreet, steeds voorafgaand te overleggen met de Vlaamse Bouwmeester : 1° aanvragen tot nieuwbouw en herbouw van gebouwen met een vloeroppervlakte groter dan 10.000 m²”* en vervolgens *“(…) De aanvrager voegt bij zijn aanvraag het schriftelijk bewijs van voorafgaand overleg met de Vlaamse Bouwmeester. Dat bewijs kan bestaan uit : 1° een door de Vlaamse Bouwmeester geïssueerd verslag van een vergadering over de aanvraag; 2° of een schriftelijk advies van de Vlaamse Bouwmeester over de aanvraag; 3° of een kopie van de brief waarmee het advies van de Vlaamse Bouwmeester werd ingewonnen, met de mededeling dat de Vlaamse Bouwmeester binnen 30 dagen geen advies heeft uitgebracht.”*

Dat dit vooroverleg of advies noodzakelijk is blijkt enerzijds uit het statistisch formulier dat deel uitmaakt van het te vergunnen dossier en waaruit kan worden afgeleid dat de vloeroppervlakte van de voorziene constructie 12415,12 m² bedraagt en anderzijds uit het ongunstige advies (d.d. 5 oktober 2004) van de bouwmeester zelf. In dit advies stelt de Vlaamse Bouwmeester o.a. dat *“(…) er van vooroverleg met mij of mijn diensten in deze geen sprake is geweest en dat er derhalve niet aan de voorwaarde van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 werd voldaan. (…)*” De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar heeft zich akkoord verklaard met dit standpunt van de Vlaamse bouwmeester en het dossier mede omwille van deze reden onontvankelijk verklaard. Uiteraard zal bij het desgevallend indienen van een nieuw (en ditmaal volledig) aanvraagdossier, indien dit überhaupt kan worden ingediend in toepassing van artikel 127 van het DRO, terug advies dienen worden gevraagd aan de Vlaamse bouwmeester indien de gevraagde nieuwbouw een vloeroppervlakte heeft groter dan 10.000 m².

Ook werd door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar wel degelijk rekening gehouden met de ‘onjuistheid’ die betrekking heeft op het ontbreken van het PPS-akkoord. Dit blijkt impliciet uit het feit dat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar de aanvrager verzocht heeft om het dossier aan te vullen met een juridisch draagkrachtig document waaruit de verantwoording voor de vergunbaarheid op basis van artikel 127 van het DRO éénduidig blijkt. Dit aspect werd trouwens reeds uitvoerig toegelicht in antwoord op de eerste vraag.

vraag 3: *Op welke wijze kan een aangevatte aanvraagprocedure gestopt worden?*

Betreffende aanvraag is ingediend in toepassing van artikel 127 DRO, wat uiteraard impliceert dat bij de behandeling van betreffende aanvraag de geëigende procedure dient te worden gevolgd. Bij het niet volgen van de geëigende procedure, is het vanuit juridisch oogpunt niet mogelijk om het dossier verder correct af te handelen en dient de vergunningsprocedure te worden hernomen. Dit was het geval in het betreffend dossier. In wat volgt zullen, om alle onduidelijkheden uit te klaren met betrekking tot het ingediende dossier, de knelpunten die geleid hebben tot het onontvankelijk verklaren op 11 oktober 2004 van het ingediende dossier nogmaals uitvoerig worden toegelicht.

Artikel 127 bepaalt: "(...) §2 De Vlaamse regering kan bepalen welke van de aanvragen, genoemd in §1, blijk moeten geven van voorafgaand overleg met de Vlaamse bouwmeester. De Vlaamse regering stelt de nadere regels voor het overleg met de Vlaamse bouwmeester vast. (...)" Specifiek in toepassing van artikel 127 DRO voldoet de ingediende aanvraag niet aan de voorwaarden van het BVR van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de werken, handelingen of wijzigingen van algemeen belang en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse bouwmeester vermits het dossier geen schriftelijk bewijs bevat waaruit het voorafgaand overleg met de bouwmeester blijkt. Er moet worden aangenomen dat het inwinnen van het verplicht advies van de bouwmeester een substantiële vormvereiste uitmaakt. Vermits het ingediende dossier hieraan niet voldoet is het onvolledig en onontvankelijk en bijgevolg niet vergunbaar.

Daarnaast moet het dossier onderworpen worden aan een openbaar onderzoek en moet er terzake een bij besluit vastgestelde procedure worden gevolgd. Meer specifiek bepaalt artikel 8, 3° van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen: "(...) naargelang van het geval vangt het openbaar onderzoek aan minstens 5 dagen en maximaal 10 dagen na, (...) 3° de ontvangst door de gemeente van het aanvraagdossier van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar indien de aanvraag wordt behandeld overeenkomstig artikel 127 van het decreet" In casu werd het dossier, ingediend bij de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar, op 7 september 2004 verstuurd naar de stad Antwerpen om de aanvraag in toepassing van artikel 127 van het DRO⁴ verder te kunnen afhandelen. Op die dag werd het ontvangstbewijs verstuurd en werden de nodige adviezen ingewonnen. Op 28 september 2004 werd per e-mail meegedeeld dat de plannen - die nochtans werden verstuurd op 7 september als deel van het dossier - niet zouden zijn toegekomen op de stad Antwerpen. Het begeleidend schrijven zou wel zijn ontvangen. Rekening houdend met de bepalingen van voormeld besluit en de bovenvermelde feiten kan aldus worden geconcludeerd dat het openbaar onderzoek niet kon starten binnen de wettelijke voorziene termijn, d.i. binnen minstens 5 dagen en maximum 10 dagen na ontvangst door de gemeente van het aanvraagdossier, waardoor de procedure opnieuw dient te worden doorlopen. Met het oog op het te voeren openbaar onderzoek is het ingediende dossier tevens onvolledig vermits de ingevulde bekendmaking, zoals in de desbetreffende besluiten is voorgeschreven, niet aan het dossier werd toegevoegd. Ik verwijs hiervoor naar artikel 16, 7° van het besluit van de Vlaamse regering van 4 november 1997, tot vaststelling van het dossier voor de aanvraag om een bouwvergunning.⁵ Het dossier moet dan ook, wat dit onderdeel betreft, worden vervolledigd.

Tenslotte hangt de te volgen procedure ook af van het feit of de aanvraag moet worden beoordeeld op basis van artikel 127 DRO of overeenkomstig de bepalingen van artikel 43 van het coördinatiedecreet. Een en ander volgt uit artikel 103, § 1, eerste lid van het DRO waarin wordt bepaald dat een aanvraag enkel kan worden beschouwd als werken van algemeen belang onder de voorwaarde dat de gebouwen worden opgericht voor het gebruik door de diensten van de Vlaamse Gemeenschap (of andere overheid). In het dossier ontbreekt een juridisch draagkrachtig document waaruit éénduidig blijkt of de behandeling van het dossier overeenkomstig artikel 127 van het DRO de juiste is. Ook dit werd opgemerkt en de aanvrager werd verzocht om het aanvraagdossier terzake verder aan te vullen.

Bovendien blijkt uit de ingediende bouwplannen dat de aanvraag niet louter strekt tot het uitbreiden van het bestaande gebouw dat desgevallend door de Vlaamse Gemeenschap zou worden gebruikt (Copernicusgebouw). Ook aan het Copernicusgebouw zelf zullen verbouwingswerken worden uitgevoerd (binnen worden o.a. het restaurant en de balie verplaatst, ...de inkomhal en de voorgevel worden verplaatst en gewijzigd, ...). Het samenvoegen van beide werken in één aanvraag kan voor juridische problemen zorgen en meer specifiek wanneer zou blijken dat ze volgens een verschillende procedure moeten worden afgehandeld.

⁴ het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

⁵ dit besluit is ondertussen gewijzigd maar de wijziging was op het moment van de behandeling van het dossier nog niet van kracht

In dit verband is het eventueel logisch en verantwoord om de aanvraag op te splitsen in twee delen waarbij het eerste deel de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor de verbouwingen aan het bestaande gebouw omvat. De behandelingsprocedure zal voor dit eerste deel moeten gebeuren met toepassing van artikel 127 DRO. Het tweede deel van de aanvraag heeft dan betrekking op de te realiseren uitbreiding. Er werd bij het onontvankelijk verklaren van het dossier opgemerkt dat het noodzakelijk is om bij het bepalen van de te volgen procedure voor dit gedeelte de reeds vermelde opmerkingen in acht te nemen.

Abstractie makend van betreffende dossier en terugkomend op de vraag op welke manier een vergunningsprocedure kan worden stopgezet, bestaat ook steeds de mogelijkheid dat de aanvrager schriftelijk verzoekt om zijn aanvraag niet verder te behandelen. Op deze wijze geeft de aanvrager op een expliciete manier te kennen dat hij niet langer de intentie heeft om de werken, waarvoor de vergunning werd aangevraagd, te realiseren.

Inzake de vraag tot openheid met betrekking tot het betreffende dossier kan worden vermeld dat de burger voor de toegang tot informatie bij de overheid steeds kan terugvallen op de openbaarheidsregelgeving die hem of haar een minimum aan informatie garandeert voor zover die informatie neergelegd is in bestuursdocumenten of te beschouwen is als milieu-informatie.⁶

Hopend u met onderhavige uitvoerige toelichting van dienst te zijn geweest, teken ik met de meeste hoogachting,

Dirk Van Mechelen,
Vlaams minister van Financiën en Begroting
en Ruimtelijke Ordening.

⁶ uit handboek ruimtelijke ordening en stedenbouw, B. Hubeau en W. Vandevyvere, editors, pg. 697.